

ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษา
หลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

มีนา พรนิคม

(วันที่รับบทความ: 11 กันยายน 2567, วันที่แก้ไข: 24 กันยายน 2567, วันที่ตอบรับ 2 ตุลาคม 2567)

บทคัดย่อ

งานวิจัยเป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์แบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional analytical study) วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ และศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ รวบรวมข้อมูลตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. 2566 ถึงเดือนมกราคม พ.ศ.2567 จำนวน 63 ราย เลือกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาที่อยู่ระหว่างการเรียนรายวิชา อาชีวอนามัยและความปลอดภัย เครื่องมือในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบบันทึกการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล 3) แบบสอบถามความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา และสถิติการวิเคราะห์เชิงอนุมาน พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัย โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.0 ด้านที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ การเข้าถึงข้อมูลและบริการด้านอาชีวอนามัย (ร้อยละ 61.9) และรายด้านที่คะแนนน้อยที่สุด คือ ทักษะการสื่อสารข้อมูลด้านอาชีวอนามัย (ร้อยละ 73.0) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัย ได้แก่ มีประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัย (p -value=0.023) และการมีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย (p -value=0.002) ดังนั้น การเสริมสร้างความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยให้กับนักศึกษาควรเน้นเรื่องทักษะการสื่อสารข้อมูลด้านอาชีวอนามัย การจัดบริการด้านอาชีวอนามัยให้เหมาะสมและการฝึกปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาสมรรถนะการเรียนรู้ด้านอาชีวอนามัยได้อย่างปลอดภัยและมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ความรู้ด้านอาชีวอนามัย, นักศึกษา (หลักสูตรฟิสิกส์เครื่องมือแพทย์), มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น

พยาบาลวิชาชีพชำนาญการ โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพ ศูนย์อนามัยที่ 7 ขอนแก่น

Corresponding author, วิทยาศาสตร์ อาจโยธา e-mail : vitsanusat.at@muti.ac.th

Occupational health literacy among students of
the program in medical instrumentation physics,
Rajamangala University of Technology Isan, Khon Kaen Campus

Meena Pornnikom

(Received 11th September 2024; Revised : 24th September 2024; Accepted 2nd October 2024)

ABSTRACT

This research is a cross-sectional analytical was aimed to study the knowledge, and factors related to occupational health among students in the Medical Instrumentation Physics program. Data were collected from December 2023 to January 2024, with 63 cases. The purposive sample included students studying occupational health and safety subjects. The research tools consisted of 1) a personal information questionnaire, 2) a hospital safety practice record form, and 3) a questionnaire on occupational health and safety knowledge. Data were analyzed using descriptive statistics and inferential analysis. The results of this study the sample group exhibited a moderate level of occupational health knowledge with an average score of 73.0%. The highest-scoring area was access to occupational health information and services (61.9%), while the lowest-scoring area was communication skills regarding occupational health information (73.0%). Factors related to occupational health knowledge included a history of obtaining occupational health knowledge (p-value=0.023) and experience working in occupational health and safety (p-value=0.002). Therefor strengthening occupational health literacy for students should emphasize skills in communicating occupational health information, arranging appropriate occupational health services, and continuously practicing occupational health and safety to develop learning competencies for occupational health.

Keywords: Occupational health literacy; Students (program in medical instrumentation physics); RMUTI-Khon Kaen Campus

Registered Nurse (Professional Level), Health Promotion Center Region 7 Khon Kaen, Department of Health, Thailand

Corresponding author, vitsanusat atyotha e-mail: vitsanusat.at@rmuti.ac.th

1. บทนำ

ความรอบรู้ทางสุขภาพ (Health Literacy) จากนิยามขององค์การอนามัยโลก และกระทรวงสาธารณสุขไทย สรุปได้ว่า ความรู้ความเข้าใจ และทักษะของบุคคลในการรับรู้ เข้าใจคิดวิเคราะห์และเลือกรับปรับใช้ข้อมูล ทางด้านสุขภาพที่ถูกต้องและเหมาะสมกับตนเอง เพื่อนำไปสู่ การตัดสินใจเลือกปฏิบัติตน และจัดการตนเองด้านสุขภาพ อันส่งผลไปสู่การ ส่งเสริมสุขภาพและการดำรงภาวะสุขภาพที่ดี ในการดูแลตนเอง และเผยแพร่แนวปฏิบัตินั้น ไปสู่สังคม⁽¹⁾ ดังนั้นความรอบรู้ด้านสุขภาพ จึงมีความสำคัญเป็นทางเลือกดำเนินชีวิตที่ดี ต่อสุขภาพ ทั้งส่วนบุคคลและครอบครัว แต่อาจ ยังมีขาดการสนับสนุนที่ไม่ดีพอที่จะรับมือ กับสังคม⁽²⁾ และภายใต้แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติ ระยะ 20 ปี ยังมีการนำเป็นประเด็นและข้อเสนอ ด้านสาธารณสุข คือ การปฏิรูปความรู้ และการสื่อสารด้านสุขภาพ เนื่องจากประชาชน ที่มีความสามารถในการดูแลสุขภาพตนเอง มีจำนวนน้อย ในขณะที่ข่าวสารด้านสุขภาพ มีจำนวนมาก แต่ขาดระบบการคัดกรองและการยืนยันความถูกต้องของข้อมูล⁽³⁾ ทำให้ยังมีบางส่วนของความรอบรู้ด้านสุขภาพต้อง ส่งเสริมต่อไป

ความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัย หมายถึง ความสามารถในการเข้าถึงข้อมูล เกี่ยวกับโรค ความเจ็บป่วยจากการทำงาน เข้าใจ ประเมิน ตัดสินใจที่จะนำไปใช้ และรับรู้ ความสามารถของตนเองเกี่ยวกับภาวะสุขภาพ ของตนเองจากการทำงานได้⁽⁴⁾ โดยแนวคิด ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ส่วนใหญ่จะวิจัยในคนงานโรงงานอุตสาหกรรม⁽⁵⁾ เนื่องจากเน้นเกี่ยวกับสุขภาพการทำงานของคนงาน ซึ่งหลักสูตรพินิจสุขภาพการแพทย์ มุ่งเน้นผลิตบัณฑิตให้เป็นนักปฏิบัติที่มีความรู้ ความสามารถในการติดตั้ง ค้นหาและซ่อมแซม ข้อผิดพลาด บำรุงรักษา ทวนสอบ สอบเทียบ และบริหารจัดการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือ และอุปกรณ์⁽⁶⁾ การจัดทำอุปกรณ์ต้องมีเข้าใจ ถึงความปลอดภัยในลักษณะการทำงาน จาก การศึกษาที่ผ่านมาพบว่า ปัจจัยที่มีความสำคัญ ต่อความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ได้แก่ เพศหญิง มีประวัติการอบรม ด้านอาชีวอนามัยนโยบายด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย⁽⁷⁾ และระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน ทักษะการฟัง⁽⁸⁾ ดังนั้น การนำความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมาประยุกต์ใช้ในการทำงานจึงเป็น สิ่งสำคัญ

คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น เป็นสถาบันการศึกษาที่เปิดการเรียนการสอน หลักสูตรพินิจสุขภาพการแพทย์ นักศึกษาต้อง เรียนรู้เกี่ยวกับอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ในการทำงานเพื่อนำไปปรับใช้ในการดูแลวัสดุ อุปกรณ์รวมถึงให้ความรู้แก่ผู้รับบริการ ดังนั้น ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย จึงมีความจำเป็นในบทบาทปรับปรุงการเรียน การสอนนักศึกษา สามารถใช้ข้อมูลเป็นแนวทาง ในการวางแผนพัฒนาความรู้ของนักศึกษาให้ มีองค์ความรู้ด้านอาชีวอนามัยอย่างเหมาะสม รวมถึงสามารถนำข้อมูลความรู้ด้านอาชีว อนามัยไปประยุกต์ใช้ในทางการปฏิบัติงาน

ในอาชีพในอนาคต จากการทำทบทวนวรรณกรรม ยังไม่พบการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์ อุปกรณ์การแพทย์ ดังนั้นคณะผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษา หลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น ผลที่ได้จะเป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ให้สามารถนำมาประยุกต์ใช้อย่างมีประสิทธิภาพที่ดีต่อไป

2. วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาสถานการณ์ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์

สมมุติฐานการวิจัย ปัจจัยประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัยและประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์

3. วิธีการดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาแบบภาคตัดขวาง (Cross-sectional

descriptive study) เพื่อศึกษาความรอบรู้ทักษะและปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์ อุปกรณ์การแพทย์ โดยการสุ่มแบบเจาะจงเป็นนักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น หลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ที่อยู่ระหว่างการเรียนรายวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในปีการศึกษา 2567 โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาคณะวิศวกรรมศาสตร์ หลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี วิทยาเขตขอนแก่น จำนวน 63 คน เมื่อนักศึกษาเข้าร่วมชั้นเรียนรายวิชาอาชีวอนามัยและความปลอดภัย ผู้วิจัยมอบแบบบันทึกการปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในโรงพยาบาล เพื่อให้ นักศึกษาได้บันทึกข้อมูล แล้วนำมาเก็บเป็นประสบการณ์การทำงาน และมีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม 1) แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล มีลักษณะแบบสอบถามเป็นปลายปิดให้เลือกตอบและแบบปลายเปิดให้เติมข้อความ 2) แบบสอบถามความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย แบ่งออกเป็น 6 ด้าน ประกอบด้วย การเข้าถึงข้อมูลด้านอาชีวอนามัย การอ่านและทำความเข้าใจด้านอาชีวอนามัย ทักษะการสื่อสารข้อมูล การตัดสินใจและนำไปใช้ การรู้เท่าทันสื่อ และการจัดการสุขภาพตนเอง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติการถดถอยเชิงเส้น (Linear Regression)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

วิทยาเขตขอนแก่น ในปีการศึกษา 2567 จำนวน
ทั้งหมด 63 คน

เกณฑ์การคัดเลือกเข้า (Inclusion criteria)
ดังนี้

1) อยู่ระหว่างการเรียนรายวิชาอาชีว
อนามัยและความปลอดภัย

2) ยินยอมเข้าร่วมการวิจัย

เกณฑ์คัดออก (Exclusion criteria)
ไม่สามารถเข้าร่วมการวิจัยได้จนสิ้นสุดการ
ทดลองหรือไม่สามารถเข้าร่วมการทดลองได้

4. ผลการวิจัย

4.1 ข้อมูลทั่วไป

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมี 63
คน เป็นเพศชาย ร้อยละ 53.4 ส่วนใหญ่อายุ 21
ปี ร้อยละ 54.0 มีผลการเรียนส่วนใหญ่ในระดับ
ดี ร้อยละ 49.2 และส่วนใหญ่มีประวัติการได้รับ
ความรู้ด้านอาชีวอนามัย ร้อยละ 58.7

รายละเอียดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลลักษณะทั่วไป

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	- ชาย	33	52.4
	- หญิง	30	47.6
อายุ (ปี)			
	- 20	24	38.1
	- 21	34	54.0
	- 22	5	7.9
ผลการเรียน			
	- พอใช้	19	30.2
	- ปานกลาง	32	50.8
	- ดี	12	19.0
ประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัย			
	- ไม่ได้รับ	26	41.3
	- ได้รับ	37	58.7

4.2 ความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย โดยรวมในระดับปานกลาง ร้อยละ 73.0 ในรายด้านพบว่า ด้านที่คะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ การเข้า

ถึงข้อมูลด้านสุขภาพด้านอาชีวอนามัย รองลงมา คือ การรู้เท่าทันสื่อด้านอาชีวอนามัย และด้านที่คะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการสื่อสารข้อมูลด้าน อาชีวอนามัย รายละเอียดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษา (n=63)

ความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัย และความปลอดภัย	Mean	S.D.	ระดับความรอบรู้สุขภาพ : จำนวน (ร้อยละ)		
			น้อย	ปานกลาง	มาก
1. การเข้าถึงข้อมูลด้านสุขภาพ ด้านอาชีวอนามัย	13.00	2.93	5(7.9)	39(61.9)	19(30.2)
2. การอ่านและทำความเข้าใจ ด้านอาชีวอนามัย	12.16	2.85	7(11.1)	47(74.6)	9(14.3)
3. ทักษะการสื่อสารข้อมูลด้านอาชีวอนามัย	11.32	2.91	9(14.3)	46(73.0)	8(12.7)
4. การตัดสินใจและนำไปใช้	12.16	2.71	7(11.1)	45(71.4)	11(17.5)
5. การรู้เท่าทันสื่อด้านอาชีวอนามัย	12.49	2.63	5(7.9)	49(77.8)	9(14.3)
6. การจัดการสุขภาพตนเอง ด้านอาชีวอนามัย	12.02	2.73	6(9.5)	48(76.2)	9(14.3)
ความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยโดยรวม	73.14	15.04	5(8.0)	46(73.0)	12(19.0)

4.3 ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้าน อาชีวอนามัยและความปลอดภัย

จากการวิเคราะห์ด้วยสถิติ Linear regression พบว่า ประวัติการได้รับความรู้ด้าน อาชีวอนามัย และการมีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	t	P-value
Constant	1.100	0.206		5.346	0.000
ประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัย	0.286	0.122	0.276	2.332	0.023
ประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย	0.387	0.121	0.379	3.197	0.002

5. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษา หลักสูตรฟิสิกส์ อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตขอนแก่น ผลการศึกษาสามารถสรุปผลได้ว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับ วีรนุช เขาวกิจเจริญ⁽⁷⁾ พบว่า บุคลากรในโรงพยาบาลมีความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยอยู่ในระดับปานกลาง และยังสอดคล้องกับ มริสสา กองสมบัติสุข และคณะ⁽⁹⁾ พบพนักงานส่วนใหญ่มีความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยโดยรวมในระดับพอใช้ อาจเพราะการเรียนด้านอาชีวอนามัยในชั้นเรียนยังไม่สามารถส่งผลต่อความรอบรู้ด้านนี้ได้เท่าที่ควร การเรียนจึงต้องเน้นความรู้ที่นำมาประยุกต์ใช้ได้ และเมื่อแยกตามรายด้าน พบว่า นักศึกษามีความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ทักษะการสื่อสารข้อมูลด้านอาชีวอนามัย สอดคล้องกับการศึกษาของวีรนุช เขาวกิจเจริญ⁽⁷⁾ พบว่ารายด้านที่คะแนนน้อยที่สุด คือ ทักษะการสื่อสารข้อมูลด้านอาชีวอนามัย (ร้อยละ 67.3) ทั้งนี้

อาจเพราะทักษะการสื่อสารข้อมูลอาจต้องใช้ความรู้ พร้อมกับประสบการณ์ เพื่อให้การสื่อสารมีความชัดเจนและถูกต้อง ทำให้ผู้รับสารมีความเข้าใจสิ่งที่สื่อได้ จึงเป็นด้านที่ควรได้รับการพัฒนาต่อไป

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์ อุปกรณ์การแพทย์ คือ ประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัย และการมีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย สอดคล้องกับ อลงกรณ์ สุขเรืองกุล และคณะ⁽¹⁰⁾ พบว่าความรู้เกี่ยวกับความรอบรู้ด้านสุขภาพในระดับสูงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกับความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ และยังสอดคล้องกับวีรนุช เขาวกิจเจริญ⁽⁷⁾ พบกลุ่มที่มีความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยสูงเป็นปัจจัยที่ส่งผลกับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของบุคลากรในโรงพยาบาล ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเมื่อมีการได้รับการอบรมด้านอาชีวอนามัย จะทำให้นักศึกษามีความเข้าใจเนื้อหาด้านอาชีวอนามัยมากขึ้น และสามารถนำไปประยุกต์ใช้กับความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยได้

6. สรุปผลการวิจัย

ประวัติการได้รับความรู้ด้านอาชีวอนามัย และการมีประสบการณ์ปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยมีผลต่อความรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตขอนแก่น กล่าวคือ หากนักศึกษาได้รับการอบรมด้านอาชีวอนามัย และได้รับการฝึกงานด้านอาชีวอนามัย จะส่งผลให้ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัยดีขึ้นด้วย

7. ข้อเสนอแนะ

1. ควรจัดทำโปรแกรมสร้างเสริมความรู้ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ เพื่อให้นักศึกษาสามารถเพิ่มความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านทักษะการสื่อสาร ให้เกิดประสิทธิภาพที่ดีขึ้น

2. ควรมีการเพิ่มประสบการณ์ด้านอาชีวอนามัยของนักศึกษาหลักสูตรฟิสิกส์อุปกรณ์การแพทย์ โดยมีเพิ่มการฝึกอบรมทักษะและฝึกปฏิบัติงานด้านอาชีวอนามัยเพื่อให้เข้าใจและนำมาประยุกต์ใช้ได้

เอกสารอ้างอิง

1. ชินตา เตชะวิจิตรจารุ. ความรอบรู้ทางสุขภาพ: กุญแจสำคัญสู่พฤติกรรมสุขภาพ และผลลัพธ์ สุขภาพที่ดี. วารสารพยาบาลทหารบก. 2561;19 (ฉบับพิเศษ): 1-11.
2. Nutbeam D. Health promotion glossary. Health promotion international. 1998; 13(4):349-64

3. สำนักนายกรัฐมนตรี แผนปฏิรูปประเทศ พ.ศ. 2561. ราชกิจจานุเบกษา 2561; 135 (เล่ม 24 ก) ลงวันที่ 6 เมษายน 2561
4. Rauscher K.J, Myers D.J. Occupational health literacy and work-related injury among US adolescents. Int J Inj Contr Saf Promot 2014;21(1):81-9
5. Azizi N, Karimy M, Abedini R, Armoon B, Motazeri A. Development and validation of the health literacy scale for worker. Development and validation of the health literacy scale for workers. Int J Occup Environ Med 2019; 10(1) : 30-9
6. มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสานวิทยาเขตขอนแก่น, คณะวิศวกรรมศาสตร์ [อินเทอร์เน็ต]. ขอนแก่น : [ม.ป.ท.], c2564. [เข้าถึงเมื่อ 10 ก.ย. 2567]. เข้าถึงได้ จาก: <https://sph.eng.rmuti.ac.th/curriculum/>
7. วีรนุช เขาวกิจเจริญ. ความรอบรู้ด้านอาชีวอนามัยของบุคลากรในโรงพยาบาลแห่งหนึ่งในสังกัดกรุงเทพมหานคร. [ปริญญา นินธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต] กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2563.
8. วรชนันท์ นามเทพ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความรู้เรื่องสุขภาพและความปลอดภัยในการทำงานของแรงงานข้ามชาติที่ปฏิบัติงานในโรงงานอุตสาหกรรมจังหวัดระยอง. วารสารพยาบาลสาธารณสุข 2561 : 32(3),115-32.

9. มริสสา กองสมบัติสุข, ฌาน ปัทมะ พลยง, ดวงเดือน ฤทธิเดช. ความรอบรู้สุขภาพด้านอาชีวอนามัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคและการบาดเจ็บ จากการทำงานของพนักงานในโรงงานอุตสาหกรรม. วารสารการแพทย์และสาธารณสุข มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี. 2563;3(2), 112-20.
10. อลงกรณ์ สุขเรืองกุล, จักรพันธ์ โพธิภาพ, วสันต์ชาย สุรมาตย์, มณฑิรา ชนะกาญจน์, กัลยา ปังประเสริฐ, เพชรรัตน์ ศิริสุวรรณ. ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรอบรู้ด้านสุขภาพของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยบัณฑิตเอเชียจังหวัดขอนแก่น. วารสารศูนย์อนามัยที่ 9. 2565;16(1), 156-71.